

RKŚ-I.7250.1.2.2024

20 czerwca 2024

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTED],
[REDAKTED], w sprawie wydania interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.)

orzeka

iż wskazane przez [REDAKTED]
[REDAKTED]

we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, stanowisko o treści:

- [REDAKTED] w świetle art. 17 ust. 1 ugo nie jest podmiotem wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach, który jest obowiązany do osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 ugo względem używanych kartonów, które utraciły status odpadu 15 01 01 w wyniku poddania ich procesowi odzysku R12 na warunkach określonych w Decyzji Starosty, i zostały ponownie użyte przez Spółkę w celu dostawy produktów oferowanych przez [REDAKTED] w tych opakowaniach,
- używane kartony, które utraciły status odpadu 15 01 01 w wyniku poddania ich procesowi odzysku R12, które są następnie ponownie wprowadzane na rynek przez klientów sklepu internetowego [REDAKTED] w świetle art. 3 ust. 1 w zw. z art. 17 ust. 1 i 34 ust. 2 ugo nie podlegają wliczaniu do masy opakowań wprowadzanych na rynek, wskazany w Ustawie o opakowaniach przez podmioty nabywające to opakowania w przypadku ich ponownego wprowadzenia na rynek polski”

- uznaje za prawidłowe.

U z a s a d n i e n i e

W dniu 24 maja 2024 r. [REDAKTOWANE]
zwana dalej: „Spółką”, z siedzibą [REDAKTOWANE], wystąpiła do Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 z późn. zm.), na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236).

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ww. ustawy, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Spółka zwróciła się do tut. Organu z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, z której wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej – opłaty produktowej. Opłata ta jest obliczana i wpłacana przez przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy nie osiągnęli wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach. Ponadto, marszałek województwa jest organem właściwym do sprawowania kontroli przestrzegania i stosowania przepisów ww. ustawy w zakresie objętym jego właściwością (art. 53 ust. 1 ww. ustawy).

Mając na uwadze powyższe, uznano, że Marszałek Województwa Świętokrzyskiego jest organem właściwym do wydania interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie.

Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji (art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców).

Stan faktyczny przedstawiony przez Spółkę:

Spółka prowadzi działalność gospodarczą głównie w zakresie odzysku surowców z materiałów segregowanych, a także w zakresie sprzedaży hurtowej i detalicznej prowadzonej w wyspecjalizowanych lub niewyspecjalizowanych sklepach czy też poza siecią sklepową, straganami i targowiskami. Prowadzi również sklep internetowy, zarejestrowany pod domeną: [REDAKTOWANE], w którym sprzedaje m.in. używane opakowania z papieru i tektury.

Spółka posiada decyzję w zakresie gospodarowania odpadami, tj. zezwolenie na przetwarzanie odpadów w zakresie odzysku poza instalacjami i urządzeniami w procesie R12 na terenie [REDAKTOWANE] wydaną przez [REDAKTOWANE]

Zgodnie z posiadaną ww. decyzją, Spółka wykonuje działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia odzysku odpadów o kodzie 150101 (opakowania z papieru i tektury), w procesie odzysku R12 (Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1–R11) poza instalacjami i urządzeniami. Odzysk odpadów o kodzie 150101 odbywa się w ramach przygotowania do ponownego użycia, czyli poprzez wykonywanie czynności polegających na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie ww. odpadów, bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania oraz bez stosowania stacjonarnych urządzeń technicznych. W wyniku poddania odpadów opakowaniowych z papieru i tektury procesowi odzysku R12 nie powstają odpady, następuje zaś utrata statusu odpadów opakowaniowych z papieru i tektury o kodzie 150101. Pozyskane w wyniku tego odzysku opakowania z papieru i tektury, klasyfikowane pod symbolem PKWiU: 17.21.1 - *Papier falisty i tektura falista oraz opakowania z papieru i tektury*, są ponownie wykorzystane jako opakowania służące do konfekcjonowania towarów, wysyłki produktów sprzedawanych przez sklepy internetowe oraz przedmiotów przewożonych przez firmy transportowe.

W związku z wyżej opisanym stanem faktycznym, zostały sformułowane przez Spółkę wątpliwości prawne w odniesieniu do obowiązków Spółki oraz jej klientów, w zakresie wykonywania obowiązków związanych z wprowadzaniem produktów w opakowaniach, obejmujących m.in. zapewnienie recyklingu odpadów opakowaniowych powstających z używanych ponownie kartonów, które utraciły status odpadów w procesie R12, a mianowicie:

- „czy w świetle art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, spółka [REDAKTOWANE] jest podmiotem wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach, który jest obowiązany do osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 ugo względem używanych kartonów, które utraciły status odpadu 15 01 01 w wyniku poddania ich procesowi recyklingu R12 na warunkach określonych w Decyzji Starosty, i zostały ponownie użyte przez Spółkę w celu dostawy produktów oferowanych przez [REDAKTOWANE] w tych opakowaniach?
- czy w świetle art. 3 ust. 1 w zw. z art. 17 ust. 1 i 34 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, używane kartony, które utraciły status odpadu 15 01 01 w wyniku poddania ich procesowi odzysku R12 na warunkach określonych w Decyzji Starosty, które są następnie ponownie wprowadzane na rynek przez klientów sklepu [REDAKTOWANE], należy wliczać do masy opakowań wprowadzanych na rynek, wskazany w Ustawie o opakowaniach przez podmioty nabywające to opakowania w przypadku ich ponownego wprowadzenia na rynek polski?”

Następnie Spółka przedstawiła swoje stanowisko dotyczące zaistniałego stanu faktycznego, a mianowicie:

- „spółka [REDAKTOWANE] w świetle art. 17 ust. 1 ugo nie jest podmiotem wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach, który jest obowiązany do osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 ugo względem używanych kartonów, które utraciły status odpadu 15 01 01 w wyniku poddania ich procesowi odzysku R12 na warunkach określonych w Decyzji Starosty, i zostały ponownie użyte przez Spółkę w celu dostawy produktów oferowanych przez [REDAKTOWANE] w tych opakowaniach,
- używane kartony, które utraciły status odpadu 15 01 01 w wyniku poddania ich procesowi odzysku R12, które są następnie ponownie wprowadzane na rynek przez klientów sklepu internetowego [REDAKTOWANE] w świetle art. 3 ust. 1 w zw.

z art. 17 ust. 1 i 34 ust. 2 ugo nie podlegają wliczaniu do masy opakowań wprowadzanych na rynek, wskazany w Ustawie o opakowaniach przez podmioty nabywające to opakowania w przypadku ich ponownego wprowadzenia na rynek polski”.

Na podstawie informacji przedstawionych w złożonym wniosku, dotyczących zaistniałego stanu faktycznego, tut. Organ stwierdził, że przedstawione we wniosku stanowisko Spółki jest prawidłowe.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów wymaga uzyskania zezwolenia. Spółka posiada decyzję w zakresie gospodarowania odpadami, tj. zezwolenie na przetwarzanie odpadów, wydaną przez ██████████

██████████ Na podstawie posiadanego ww. zezwolenia, Spółka prowadzi przetwarzanie odpadów o kodzie 150101 (opakowania z papieru i tektury) w procesie odzysku R12 (Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1–R11) poza instalacjami i urządzeniami. W wyniku tego przetwarzania, czyli prowadzenia czynności związanych z przygotowaniem do ponownego użycia, następuje utrata statusu odpadów o kodzie 150101. Pozyskane w ten sposób opakowania, czyli używane opakowania z papieru i tektury, pełnią funkcję opakowań z papieru i tektury, a więc są wykorzystane w tym samym celu, do którego były pierwotnie przeznaczone.

Odpady opakowaniowe z papieru i tektury spełniają warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.), tj.: „Określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich recyklingowi lub innemu odzyskowi spełniają:

- 1) łącznie następujące warunki:
  - a) przedmiot lub substancja mają zostać wykorzystane do konkretnych celów,
  - b) istnieje rynek takich przedmiotów lub substancji lub popyt na nie,
  - c) przedmiot lub substancja spełniają wymagania techniczne dla zastosowania do konkretnych celów oraz wymagania określone w przepisach, w szczególności dotyczących chemikaliów i produktów mających zastosowanie do danego przedmiotu lub danej substancji, i w normach mających zastosowanie do danego produktu,

- d) zastosowanie przedmiotu lub substancji nie prowadzi do negatywnych skutków dla życia, zdrowia ludzi lub środowiska.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, kwestie utraty statusu odpadów określa zezwolenie na przetwarzanie odpadów. W ww. zezwoleniu Spółki wskazany jest rodzaj odpadów – odpady o kodzie 150101 (opakowania z papieru i tektury), które utracą status odpadów, w przypadku gdy utrata statusu odpadów jest przewidywana oraz szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach prawa Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a (art. 43 ust. 2 pkt 3a) ustawy o odpadach). W wyniku przetwarzania odpadów opakowaniowych z papieru i tektury, nie powstają odpady, a odzysk odpadów o kodzie 150101 odbywa się w ramach „przygotowania do ponownego użycia”, czyli prowadzone są działania polegające na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach których produkty lub części produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, aby mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania, zgodnie z definicją „przygotowania do ponownego użycia”, określoną w art. 3 ust. 1 pkt 22) ustawy o odpadach.

W świetle powyższych informacji, nie ulega wątpliwości, że prowadzone przez Spółkę przetwarzanie odpadów opakowaniowych z papieru i tektury w procesie odzysku R12, nie ma żadnego wpływu na strukturę i przeznaczenie opakowań z papieru i tektury, ponieważ uzyskane w wyniku tego przetwarzania „opakowania z papieru i tektury” stanowią ten sam produkt, który już został już wcześniej wprowadzony do obrotu w tym samym celu. Ponadto, powstające, w wyniku utraty statusu odpadów opakowaniowych o kodzie 150101 opakowania z papieru i tektury („używane kartony”) wciąż pełnią funkcję „opakowania”, określoną w art. 3 ust 1 i 2 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, gdzie „opakowaniem” jest wyrób, w tym wyrób bezzwrotny, wykonany z jakiegokolwiek materiału, przeznaczony do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania lub prezentacji produktów, od surowców do towarów przetworzonych.

Za opakowanie uważa się również:

- 1) wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla innych funkcji, jakie opakowanie może spełniać, z wyłączeniem wyrobu, którego wszystkie elementy są przeznaczone do wspólnego użycia, spożycia lub usunięcia,

stanowiącego integralną część produktu oraz niezbędnego do przechowywania, utrzymywania lub zabezpieczania produktu w całym cyklu i okresie jego funkcjonowania;

- 2) wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1:
  - a) wytworzony i przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży,
  - b) jednorazowego użytku – sprzedany, wypełniony, wytworzony lub przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży;
- 3) część składową opakowania oraz złączony z opakowaniem element pomocniczy, spełniające funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, z tym że element pomocniczy przyklejony bezpośrednio lub przymocowany do produktu uważa się za opakowanie, z wyłączeniem elementu stanowiącego integralną część produktu, który jest przeznaczony do wspólnego użycia lub usunięcia

Ponadto, powstające w wyniku odzysku R12 opakowania z papieru i tektury („używane kartony”), mają cechy opakowania wielokrotnego użytku, czyli nadają się do dalszego użytkowania, tj. wykorzystania do tego samego celu, do którego zostały pierwotnie przeznaczone. Powyższe, wpisuje się w definicję określoną w art. 8 pkt 9) ww. ustawy, gdzie „opakowaniem wielokrotnego użytku” jest opakowanie, które zostało przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację przez powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone. Opakowanie wielokrotnego użytku, tak jak i opakowanie jednorazowe, powinno więc w głównej mierze umożliwić dostarczanie produktu do odbiorcy i zapobiegać uszkodzeniu produktu w trakcie jego transportu, ale jednocześnie minimalizować powstawanie odpadów poprzez rotację opakowania. Opakowanie wielokrotnego użytku staje się odpadem opakowaniowym dopiero po wielokrotnym jego użyciu, gdy przestaje być opakowaniem wielokrotnego użytku. Mając na względzie powyższą definicję, Spółka w stosunku do odpadów opakowaniowych z papieru i tektury, które w wyniku przetwarzania utraciły status odpadów, zastosowała kryterium wielokrotnej rotacji poprzez ponowne użycie opakowania z papieru i tektury do tego samego celu, do którego zostało pierwotnie zaprojektowane. Rotacja jest cyklem, przez który przechodzi opakowanie wielokrotnego użycia od pierwszego użycia do następnego użycia.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 8 pkt. 23) ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi poprzez „wprowadzającego produkty w opakowaniach” – rozumie się przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, zaś „wprowadzenie do obrotu” – to odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji (art. 8 pkt. 24) ww. ustawy). W związku z powyższym, opakowanie uważa się za wprowadzone do obrotu tylko raz. W rozumieniu obowiązków wynikających z przepisów przedmiotowej ustawy, wprowadzający produkty w opakowaniach jest zobowiązany do zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych, a w przypadku jego nie osiągnięcia, do wniesienia opłaty produktowej. Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w tym roku oraz masy opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym (art. 20 ust. 2 ww. ustawy). A zatem w przypadku wprowadzania produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku, przy obliczaniu poziomów recyklingu, należy brać pod uwagę masę wprowadzonych po raz pierwszy opakowań wielokrotnego użytku.

W sytuacji gdy opakowanie wielokrotnego użytku jest używane kolejny raz przez przedsiębiorców, w opisanym przypadku w celu dostawy produktów oferowanych przez Spółkę lub jej klientów w tych opakowaniach, to wówczas nie zachodzi przesłanka związana z wprowadzeniem do obrotu produktu w opakowaniu. W związku z powyższym, nie mają oni obowiązku wliczania „ponownie” jego masy do masy opakowań wprowadzonych do obrotu, ani do masy stanowiącej podstawę do obliczenia wymaganego poziomu recyklingu czy też opłaty produktowej. A zatem w stosunku do ww. opakowań, nie będą oni zobowiązani do zapewnienia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, ani wpłacania opłaty produktowej w przypadku ich nieosiągnięcia. Użycie opakowania wielokrotnego użytku, a cechy takiego opakowania posiadają opakowania z papieru i tektury – używane kartony, nie jest pierwszym wprowadzeniem do obrotu. Opakowania wielokrotnego użytku, jako wprowadzone do obrotu wykazuje się tylko w momencie ich pierwszego wprowadzenia w celu używania lub dystrybucji. Każde ponowne użycie opakowania wielokrotnego użytku nie jest ewidencjonowane jako wprowadzenie do obrotu, a zatem kolejne zawracanie tych opakowań, poprzez ponowne pakowanie wprowadzanych produktów, nie powoduje powstania

obowiązków wynikających z przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Ponowne zastosowanie opakowań wielokrotnego użytku pozwala więc na uniknięcie obciążeń związanych z obowiązkiem zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym uniknięcie związanych z tym dodatkowych obciążeń finansowych, czyli opłaty produktowej.

Reasumując, odpady opakowaniowe z papieru i tektury są przygotowywane do ponownego użycia, a następnie zwracane do ponownego zastosowania, nie zaś wprowadzane do obrotu po raz pierwszy. W związku z powyższym, Spółka nie jest przedsiębiorcą wprowadzającym produkty w opakowaniach z papieru i tektury - w stosunku do używanych ponownie opakowań z papieru i tektury, a zatem zarówno na niej, jak i na jej klientach, tj. przedsiębiorcach, którzy kupują od niej używane opakowania z papieru i tektury, a następnie wprowadzają w nich produkty, nie ciąży obowiązek związany z wprowadzaniem produktów w opakowaniach, przede wszystkim zapewnieniem recyklingu odpadów opakowaniowych czy też obliczaniem i wnoszeniem opłaty produktowej, o których mowa w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Opisana we wniosku działalność Spółki jest zgodna z nurtem gospodarki obiegu zamkniętego (GOZ), gdzie kluczowe znaczenie ma produkcja opakowań przyjaznych środowisku, materiałooszczędnych i energooszczędnych, łatwych do odzysku oraz wielokrotnego użytku. Ponadto, koncepcja GOZ zakłada, że produkty, materiały i surowce powinny pozostawać w gospodarce tak długo, jak jest to możliwe, a odpady – jeżeli już powstaną – powinny być traktowane jako surowce wtórne, które można poddać recyklingowi, przetworzyć i ponownie wykorzystać. Jednocześnie, zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowym wprowadzający opakowania, w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w pierwszej kolejności powinni wprowadzać do obrotu opakowania projektowane i wykonane w sposób umożliwiający ich wielokrotne użycie. W kontekście powyższego istotne jest wdrożenie efektywnego systemu odpowiedzialności producentów.

Ponadto, prowadzone przez Spółkę przetwarzanie odpadów opakowaniowych z papieru i tektury w ramach przygotowania do ponownego użycia, niewątpliwie wpływa na poprawę efektywności wykorzystania zasobów i zmniejszenie oddziaływania odpadów na środowisko.

Spółka nadaje odpadom „drugie życie”. Prowadzi zatem działania propagujące stosowanie opakowań wielokrotnego użytku w stosunku do opakowań jednorazowych.

Ponadto, przygotowanie do ponownego użycia, które w ramach działalności gospodarczej prowadzi Spółka, stawiane jest na drugim miejscu w hierarchii sposobów postępowania z odpadami, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o odpadach. Ponowne użycie opakowań wiąże się z ograniczeniem wprowadzania nowych opakowań do obrotu, a tym samym przyczynia się do zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych.

Mając na uwadze powyższe, tut. Organ stwierdza, że w opisanym stanie faktycznym i prawnym:

- Spółka, w świetle art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi nie jest podmiotem wprowadzającym produkty w opakowaniach, zobowiązany do zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych, a w przypadku jego nieosiągnięcia do wniesienia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 ww. ustawy, względem odpadów opakowaniowych z papieru i tektury o kodzie 150101 („używanych kartonów”), które utraciły status odpadu w wyniku poddania ich odzyskowi w procesie R12, zgodnie z posiadaną decyzją w zakresie gospodarowania odpadami i zostały ponownie użyte przez Spółkę jako opakowania z papieru i tektury w celu dostawy produktów oferowanych przez Spółkę w tych opakowaniach,
- „używane kartony”, które utraciły status odpadu o kodzie 150101 w wyniku poddania ich procesowi odzysku R12, które są następnie ponownie wprowadzane na rynek przez klientów sklepu internetowego [REDAKTOWANE] w świetle art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w związku z art. 17 ust. 1 i art. 34 ust. 2 ww. ustawy nie podlegają wliczaniu do masy opakowań wprowadzanych na rynek, wskazany w ww. ustawie przez podmioty nabywające to opakowania w przypadku ich ponownego wprowadzenia na terytorium kraju.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem wnioskującego w przedmiotowej sprawie, które skonfrontował z obowiązującymi przepisami prawa.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Spółkę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej. Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania.

Mając na uwadze powyższe, pismem z dnia 29 maja 2024 r. Marszałek Województwa Świętokrzyskiego zawiadomił Spółkę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie informując o możliwości złożenia wyjaśnień lub wypowiedzenia się do zgromadzonych w sprawie dowodów, w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego zawiadomienia. W określonym terminie Spółka nie złożyła żadnych wyjaśnień ani nie ustosunkowała się do zgromadzonych dowodów w niniejszej sprawie.

Wobec ustalonych okoliczności prawnych i faktycznych należało orzec jak w sentencji.

Na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, została wniesiona opłata w wysokości 40,00 zł (słownie: czterdzieści złotych) na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach.

P O U C Z E N I E

Od decyzji przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 3, 02-362 Warszawa za pośrednictwem Marszałka Województwa Świętokrzyskiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Świętokrzyskiego. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1.

2. a/a